

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsarisi Scaligeri Epistolæ & Orationes

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Margaretæ Vitelliæ Scaliger S. LXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

SEMPER is mihi fuit animus, ea sententia, ut qualem haberetis vos innatum nobiscum ad generationem, vitamque communionem, talem quoque posse consequi omnium bonarum artium adeptionem, atque in eorum studio tueri dignitatem. Quod quanto rarius eueniebat, tanto esset miraculo propius. Nec deesse vestris ingeniis opulentia futuræ seminaria, sed solum vel præsentis operæ cultum, vel deliberationis institutum. Hoc cum olim & in aliquot illustrissimis ætate nostra famulus animos nostros primum ad attentionem, deinde ad admirationem excitavit: tum pridem & ex sermone doctissimorum hominum de te acceperamus, & nunc tuis suauissimis literis cognouimus. Ego, Vitellia, crebra maximorum virorum fruor salutatione, missis ad me epistolis vltima ex Germania, Gallia, Italia: quod ipsi nonnullam habeant de meis curationibus potius, quam de sapientia, opinionem. Id quod tametsi minime fortasse ambitiosum, tamen aliquantum potuit animum meum comparare ad ponendum operam in philosophia,
 si non

si non capissem: ad augendum vero, si quid
 bene captum est. Cæterum nullis vnquam
 magis literis, quam tuis commotus sum, vt
 vel aliquid me fore existimarem, si tibi meæ
 lucubratiunculæ non displicerent, vel
 etiam esse iam, si putares mihi tua diuina
 scripta placere debere. Placent vero, Vitel-
 lia, atq. ita placent: vt nequaquam meorum
 pæniteat, quandoquidem tua elicere po-
 tuere. Nec vero desinam te magnopere ora-
 re, vt quoad sine tuo incommodo fieri pos-
 sit, velis aliquando ad nos de tuorum sum-
 ma studiorum scribere. Nam quod ad
 tuam valetudinem attinet, valde dolco te
 eo affectu laborare, qui vel propter diutur-
 nitatem iam nolit cedere nostris remediis,
 vel propter τὴν ὑποκειμένην πολυκίνησιν, non
 solum non dimoueat, sed etiam perpe-
 tuis causis foueatur. Scribis enim tinnitu
 te male haberi. Eius curatio cum per se est
 difficilis multis de causis, quibus ipse mor-
 bus constituitur, tum in vegeto ingenio assi-
 dua spirituum agitatione, & habet materiæ
 suppeditationem ex affluentia & ex motu
 sonum. Causæ vero cum esse ex multis vna
 vel plures possint, non tolletur διάθεσις μὴ
 ἀερίων ἐκκοπέντων ἢ αἰτίων. Empirico-
 rum atque methodicorum olim fuit hoc,
 affectæ

affectæ parti illico adhibere *ἴαμα*. Nos
 aliter faciendum natura docet, quæ vt cer-
 tis consensionibus commisit atque aptavit
 partes animatis, alterius sæpe noxam ex al-
 terius incommodo pendere designat. Qua-
 mobrem non neglecto cerebro, ventriculi,
 iecoris, lienis, matricis prius ineunda ratio
 est. Nec minus ad ea, quæ *δενιγατορική* vo-
 cant Græci, respiciendum. Causæ sunt ex,
 quæ antecesserunt, atque impactis læsioni-
 bus abierunt. Eas qui tenent medico mo-
 dum rei bene gerendæ, nihil iudicare, quos
 inter Galenus quoq. vnus est, maxime falli,
 declaratum est a nobis satis in tomo tertio
 Nobilium exercitationū. Igitur vbi hæc ac-
 curatius a te scripta intellexerō, dabo ope-
 ram, vt omnis posteritas intelligat, tuam
 valetudinem præter cæterorum omnium
 mortalium commoda mihi esse carissimam.
 Vale. ex Villula.

EIDEM. LXVII.

ET si facultas omnis orationis meæ mi-
 nor est & acerbitate, & causæ doloris
 tui, tum ingenii vis longe imbecillior, quam
 vt cum tua sapientia comparari possit: ta-
 men vel tua virtus, quæ te mihi admira-
 bilem